

Γιώτα Κριλή: Ο τελευταίος γεωργός

Το τελευταίο βιβλίο της τριλογίας ιστορικών μυθιστορημάτων της καταξιωμένης συγγραφέως Γιώτας Κριλή αποκλειστικά στον Κόσμο

Μέρος 24ο

Τελευταία, ο Ηρακλής με τον αδερφό του επισκέφτηκαν την νιόπαντρη Σταυρούλα. Είχαν μαζί τους και τον κουμπάρο το Στρατή για παρέα και τους έφηβους το Νικήτα και τον Αριστείδη. Οι άντρες κάθισαν στο τραπέζι. Ήταν εκεί και ο Πανάγος, που είχε παντρευτεί την αδερφή του Βαγγέλη τη Θανάσω. Η Σταυρούλα τούς σέρβιρε το φαγητό, κόκορα με χυλοπίτες, μαρουλοσαλάτα και διάφορα συμπληρωματικά. Ο πεθερός ο Γιώργης ο Πρόεδρος είπε το *Πάτερ ημών* και άρχισαν να τρώνε. «Νοστιμότατο το φαγητό, γαμπρέ», φώναξε ο Στρατής και σήκωσε το ποτήρι. Σήκωσαν και οι άλλοι τα δικά τους και ευχήθηκαν καλή ζωή και βίον ανθόσπαρτον στους νιόπαντρους. Η συζήτηση εστιάστηκε στο βαρβάτο άλογο που είχε γίνει ξακουστό σε όλη τη Γούρνα. Τραβούσαν τα ποτηράκια τους και σιγά-σιγά έμπαιναν στο κέφι.

– Ε, να πούμε κάνα τραγουδάκι, να μην πάει ατραγουδιστος και τούτος ο γάμος, είπε ο Στρατής και άρχισε το τραγούδι:

*Νύφη μου ξάστερο νερό και ξέλαμπρο φεγγάρι,
το ταίρι σου 'ναι ζηλευτό κι όμορφο παλικάρι.
Στο σπίτι το πεθερικό, στη γειτονιά όπου 'ρθες
σαν κυπαρίσσι να σταθείς, σαν πρίνος να ριζώσεις
και σαν μηλιά, γλυκομηλιά, να ανθίσεις, να καρπίσεις,
υγιούς εννιά ν' αξιωθείς και μια γλυκομηλίτσα.*

Οι άντρες το πισωγύριζαν συγκινημένοι. Ακούστηκαν και οι γυναίκες να το τραγουδάνε καθώς έμπαιναν στο καθιστικό. Έπειτα ο Στρατής άρπαξε το γαμπρό και τη νύφη και κίνησε το χορό με το τραγούδι:

*Μην τότε ζηλεύεις, Βέργω μ' μην τότε ζηλεύεις,
μην τότε ζηλεύεις τον ψηλόν τον άντρα.
Ο ψηλός ο άντρας είναι ακαμάτης,
είναι ακαμάτης κι άδουλος εργάτης.
Πο 'σπερνε το χρόνο ένα φέσι σπόρο
κι έκλαιε και βλαστήμασε, ποιος θα το θερίσει,
ποιος θα το θερίσει, ποιος θα το κουβαλήσει.
Και η καλή γυναίκα τον παρηγοράει:
«Σώπα, νοικοκύρη, εγώ θα το θερίσω,
εγώ θα σ' το θερίσω, εγώ θα σ' το κουβαλήσω».*

Μπήκαν όλοι στο χορό και το περιγελαστικό τραγούδι έσπασε εκείνον τον χρόνιο πάγο της εχθρότητας που κατείχε τις δυο οικογένειες. Το κέφι τούς έκανε να νιώθουν χαρούμενοι και συμφιλιωμένοι. Συνέχισαν να χορεύουν και να τραγουδάνε μέχρι περασμένα μεσάνυχτα. Τα αστέρια λαμπύριζαν στον ουρανό και οι μελωδικές φωνές τους ήταν σα να συναγωνίζονταν το τερέτισμα των τριζονιών μες στη σιγαλιά της φωτεινής νύχτας.

Εκείνο το γλέντι ήταν, για την ανυπάκουη νιόπαντρη Σταυρούλα, η πολυπόθητη ευχή που πρόσμενε από τους δικούς της για την παντρεία της με το Βαγγέλη. Στο τέλος ένιωθαν όλοι τους συγκινημένοι και χαρούμενοι. Από τότε, οι δυο οικογένειες θα ζούσαν αρμονικά και ευτυχισμένα και ο τραγουδοποιός ο Στρατής θα απολάβαινε δωρεάν κεράσματα στο κρασοπωλείο του Βαγγέλη.

Την άλλη μέρα ξέβγαλαν τον Ηρακλή. Είχαν κάμποσα ταγάρια και καλάθια γεμάτα με φιλέματα, και ο αδερφός του ο Γιώργης τον πήγε στο σταθμό με το φορτωμένο γαϊδούρι. Στη διαδρομή συζητούσαν την ανεπάντευτη παντρεία της Σταυρούλας. Κόντευαν να βγουν στον Αϊ-Θανάση όταν τους έφτασε ο ταχυδρόμος ο Αντρέας. Κατέβηκε από τον Ψαρή του, χαιρετηθήκανε και προχώρησαν παρέα πεζοί, εκείνος κρατώντας το καπίστρι του αλόγου και με το γαϊδούρι μπροστά.

– Να σου ζήσουν οι νιόπαντροι, κυρ-πρόεδρε.
– Ευχαριστώ, Αντρέα. Τι κάνει η τσούπρα μας η κυρα-Αντρέαινα; ρώτησε ο Γιώργης ο πρόεδρος.

– Είναι λεχώνα με τον δεύτερο γιο μας.
– Πρέπει να 'χε γούρι η μέρα του γάμου τους. Τρεις νύφες την ίδια μέρα! Και οι δικές μου τσούπρες σερνικά κάνουν, σχολίασε ο Γιώργης.

– Ηρακλή, πώς είναι τα πράγματα στην πρωτεύουσα; Μαθαίνω ότι υπάρχουν αναταραχές στο στρατό.

– Μεγάλες. Όπως γνωρίζεις, στο στρατό βασιλεύει η κακοδιοίκηση.

– Λες να αλλάξουν τα πράγματα τώρα που πήρε την πρωθυπουργία ο Ράλλης;

– Μακάρι. Όμως ο Ράλλης, μολονότι που είναι αδιάλλακτος στην αντιπολίτευση, όταν παίρνει την εξουσία κάνει τούμπες μπροστά στο βασιλιά. Εξακολουθεί την πολιτική της «αψόγου στάσεως» απέναντι στην Τουρκία, όπως ο Θεοτόκης. Φοβούνται. Η χώρα μας δεν είναι σε θέση να υπερασπίσει τα συμφέροντά της και τα σύνορά της. Οι ευσυνείδητοι στρατιωτικοί, δηλαδή οι κατώτεροι αξιωματικοί, ανησυχούν και ψάχνουν να βρουν τρόπο ώστε να γίνει αναδιοργάνωση και να εξυγιανθεί η κατάσταση, ενώ οι ανώτεροι είναι αυλόδουλοι, καλοπερνάνε και δεν νοιάζονται για τα δεινά της πατρίδας.

– Αν δεν φύγουν οι βασιλόπαιδες απ' το στρατό δεν πρόκειται ν' αλλάξει η κατάσταση. Μας έφεραν την καταστροφή το '97, τόνισε ο Αντρέας κουνώντας το λαβωμένο του χέρι.

Έμπαιναν ήδη στο Βουρλοχώρι. Κοντοστάθηκαν και αποχαιρετίστηκαν.

Στην υπόλοιπη διαδρομή, ο Γιώργης μολόγησε τα παρατράγουδα που είχαν συμβεί παλιότερα με την Αργύραινα και τον Πανάγο, που στοιχισαν τον νταμπλά και το θάνατο της Φουφούλαινας και τον κατατρεγμό της Αργύραινας. Που ντροπιάστηκε ο Βούργιας και δεν ξαναπάτησε στο χωριό αλλά άφησε αμανάτι το σώγαμπρο το Μάρκο που είναι ρουφιάνος σαν και κείνον. Που έχουν μαλώσει οι αδερφάδες, η Αργύραινα με τη Μάρκαινα.

– Απίθανη ιστορία! Πάντως, ο γαμπρός φαίνεται συνετός. Είναι και λεβέντης. Τι να πω; Μάλλον ισχύει εκείνο το ρητό που λέει από τ' αγκάθι βγαίνει το ρόδο.

– Είναι λιγομίλητος αλλά πανέξυπνος. Πρόσεξες που παίνευε το Ρήγα του κι είπε ότι είναι γούρικός; Τα οικονομάει από το άλογο, αλλά ο Ρήγας του 'φερε τη Σταυρούλα. Την έστειλε η κυρά να πάει τη φοράδα κι έτσι άναψε η φωτιά.

– Ας πούμε ότι ήταν της μοίρας. Είναι και η Σταυρούλα πανέξυπνη. Έκανε καλή επιλογή.

– Και η πεθερά της η Αργύραινα, παρά τον ξεπεσμό της, είναι νοικοκυρά και δουλευταρού. Δεν θα κακοπεράσει η Σταυρούλα κοντά της.

– Αδερφέ, ας μην ξεχνάμε πόσο ζόρική είναι η Σταυρούλα. Το πιο πιθανόν είναι να κακοπεράσει η πεθερά κοντά της, είπε γελώντας ο Ηρακλής.

– Φτάσαμε! Ευχαριστώ για τη συμπαράσταση, Ηρακλή. Να μου φιλήσεις τη Νικολέτα, τα παιδιά και την Ερμιόνη. Χαιρετίσματα στους συμπεθέρους.

Καθώς ανέβαινε στο τρένο, ο Ηρακλής άκουγε τους φίλους του αδερφού του να τον χαιρετάνε.

– Να σου ζήσουν οι νιόπαντροι, κυρ-πρόεδρε!

Η συνέχεια την άλλη Παρασκευή